

President Thomas S. Monson

Posilniž se a zmužile se měj

Mějme všichni odvahu vzdorovat společenským kompromisům, odvahu stát za zásadou.

Milovaní bratří, je skvělé být opět s vámi. Využívám této možnosti k vám promluvit a modlím se přitom o nebeskou pomoc.

Kromě tohoto Konferenčního centra je mnoho tisíc dalších bratrů shromážděno v kaplích a na dalších místech téměř po celém světě. Všichni máme jednu věc společnou – byla nám svěřena výsada být držiteli kněžství Božího.

Jsme zde na zemi ve významném období její historie. Naše příležitosti jsou téměř neomezené, ale zároveň čelíme řadě výzev a problémů, z nichž některé jsou specifické pro naši dobu.

Žijeme ve světě, kde jsou mravní hodnoty ve velké míře zavrhovány, kde hřích bije do očí a kde nás obklopují pokušení usilující o to, abychom sešli z těsné a úzké cesty. Čelíme neustálým tlakům a zákeřným vlivům,

jež boří vše, co je slušné, a snaží se to nahradit povrchními filosofiemi a praktikami světské společnosti.

A kvůli těmto i dalším těžkostem musíme neustále činit rozhodnutí, která mohou určit náš osud. Abychom mohli činit správná rozhodnutí, je zapotřebí odvahy – odvahy říci ne, když je to potřeba, odvahy říci ano, když je to vhodné, odvahy udělat to, co je správné, protože to je správné.

Vzhledem k tomu, že dnešní společenské trendy se rapidně vzdalují od hodnot a zásad, které nám Pán dal, budeme téměř jistě vyzváni, abychom hájili to, čemu věříme. Budeme mít dost odvahy tak činit?

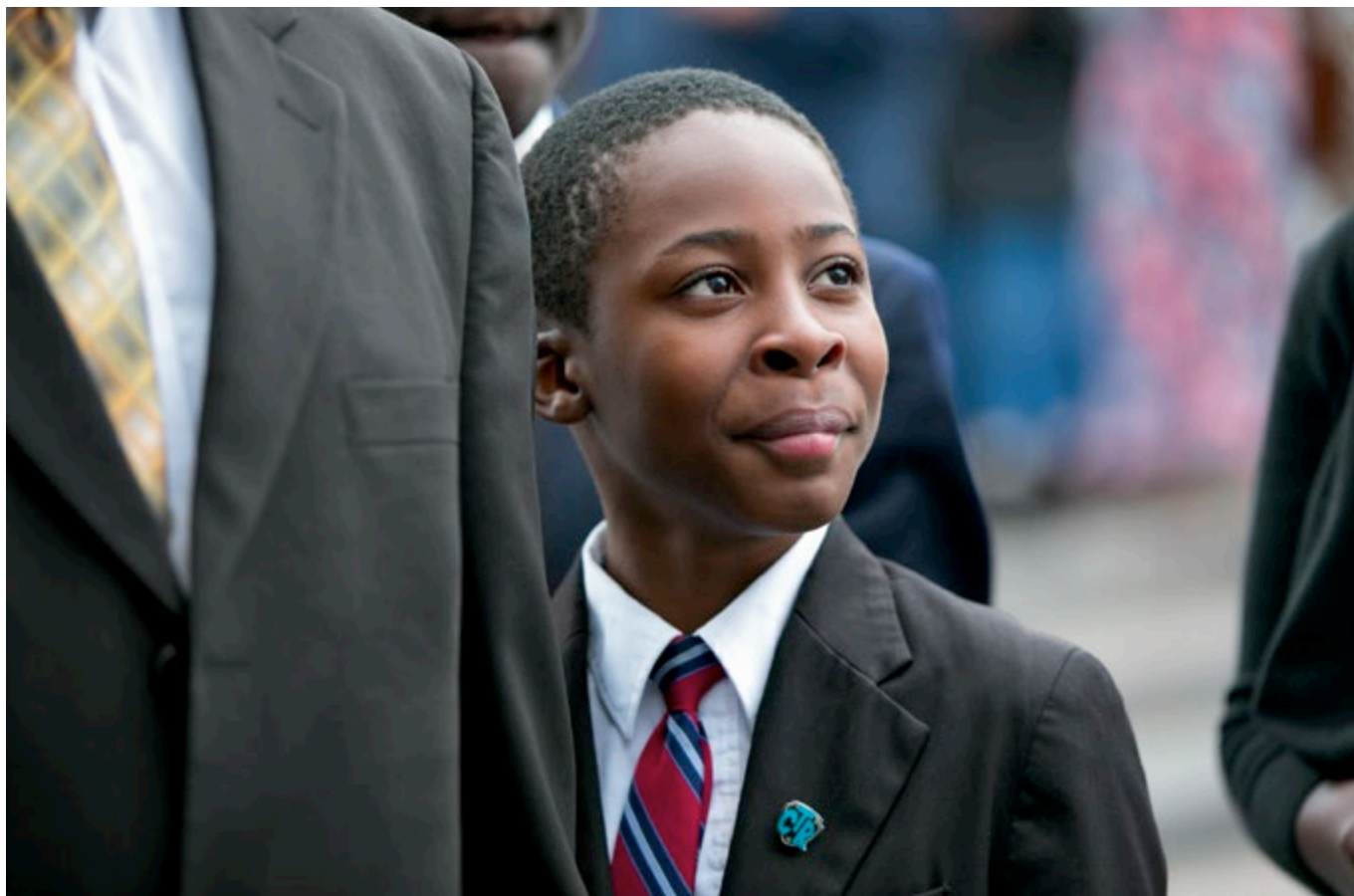
President J. Reuben Clark ml., který byl mnoho let členem Prvního předsednictva, řekl: „Jsou známy případy, kdy [ti], u nichž se předpokládá víra ..., mají pocit, že kdyby svědčili v plnosti o své víře, mohli by tím vyvolat posměch svých nevěřících kolegů, a že svou víru musí buď upravit, nebo bagatelizovat, nebo ji destruktivně zředit, nebo že musí dokonce předstírat, že ji odložili. Takoví lidé jsou pokrytci.“¹ Nikdo z nás si nepřeje mít takovou nálepku, ale přesto, nezdráháme se v některých situacích vyjádřit svou víru?

V touze dělat to, co je správné, si můžeme pomoci tím, že budeme chodit na taková místa a účastnit se takových činností, kde budeme moci mít čisté myšlenky a kde se bude Duch Páně cítit dobře.

Vzpomínám si, jak jsem před lety četl jednu radu, kterou dal otec svému synovi před odchodem do školy: „Pokud někdy zjistíš, že jsi někde, kde bys být neměl, ihned odejdi!“ Tutéž radu dávám každému z vás i já: „Pokud někdy zjistíte, že jste někde, kde byste být neměli, ihned odejďte!“

Každý z nás musí neustále projevovat odvahu. Každý den našeho

života je zapotřebí odvahy – nejen při významných událostech, ale častěji ve chvílích, kdy činíme rozhodnutí nebo reagujeme na okolnosti, jež nás obklopují. Skotský básník a romanopisec Robert Louis Stevenson řekl: „Každodenní odvaha má jen velmi málo svědků. Ale přestože neznějí fanfáry a davy nevolají vaše jméno, není vaše odvaha o nic méně vznešená.“²

Odvaha přichází v mnoha podobách. Křesťanský autor Charles Swindoll napsal: „Odvaha není omezena na bitevní pole nebo na ... hrdinské dostižení zloděje ve tvém domě. Skutečné zkoušky odvahy jsou mnohem tišší. Jsou to vnitřní zkoušky, jako zůstat věrný, když se nikdo nedívá, ... jako zůstat stát sám, když jsi nepochopen.“³ A já bych dodal, že k této vnitřní odvaze patří také dělat to, co je správné, i když se můžeme bát, bránit své přesvědčení i s rizikem, že budeme zesměšněni, a stát si za tímto přesvědčením, i když nám hrozí ztráta přátel nebo sociálního postavení. Ten, kdo stojí pevně za tím, co je správné,

musí být připraven na to, že s ním občas budou druzí nesouhlasit a že bude neoblíbený.

Když jsem za druhé světové války sloužil u námořnictva Spojených států, byl jsem svědkem statečných skutků, případů udatnosti a příkladů odvahy. Jedním z nich, na který nikdy nezapomenu, byla tichá odvaha 18letého námořníka jiného vyznání, který se nikdy nestyděl pomodlit. Z 250 mužů v rotě byl jediným, kdo každý večer poklekl u svého lůžka, často za posměchu druhých a pošklebků nevěřících. Se skloněnou hlavou se modlil k Bohu. Nikdy neměl strach. Nikdy nezaváhal. Byl odvážný.

Nedávno jsem naslouchal příběhu člověka, kterému se takovéto vnitřní odvahy nepochybně nedostávalo. Jedna přítelkyně mi vyprávěla o duchovním a víru posilujícím shromáždění svátosti, kterého se s manželem ve svém sboru zúčastnili. Mladý muž, jenž byl nositelem úřadu kněze v Aronově kněžství, se dotkl srdce všech přítomných, když hovořil o pravdách

evangelia a o radosti plynoucí z dodržování přikázání. Vydal vroucí a dojemné svědectví – stál u řečnického pultu a v bílé košili s kravatou vypadal čistě a upraveně.

Později téhož dne, když tato žena s manželem odjízděli od svého domu, uviděli téhož mladého muže, který je jen o několik hodin dříve tolik inspiroval. Nyní to byl ale zcela jiný obrázek – mladík šel po chodníku v otrhaném oblečení a kouřil cigaretu. Mou přítelkyni s manželem to nejen velmi zklamalo a rozesmutnilo, ale také nedokázali pochopit, jak se mohl tak přesvědčivě vydávat za někoho na shromáždění svátosti a pak se tak rychle proměnit v někoho úplně jiného.

Bratři, jste toutéž osobou, ať jste kdekoli a ať děláte cokoli – tím, kým by si Nebeský Otec přál, abyste byli, a tím, kým sami víte, že byste měli být?

Známý americký basketbalista Jabari Parker, člen Církve, byl v rozhovoru vydaném v jednom národním časopise požádán, aby se podělil o tu

nejlepší radu, jakou kdy dostal od svého otce. Jabari odpověděl: „[Můj otec] říkával: ‚Hlavně buď stejnou osobou, jakou jsi na veřejnosti, i v soukromí.‘“⁴ To je důležitá rada pro každého z nás, bratří.

Naše písmata jsou plná příkladů odvahy, kterou každý z nás v dnešní době potřebuje. Prorok Daniel projevili nejvyšší míru odvahy tím, že se postavil za to, o čem věděl, že je správné, a tím, že projevili odvahu modlit se, přestože mu hrozila smrt, když tak bude činit.⁵

Odvaha charakterizovala i život Abinadiho, což je patrné z toho, že byl ochoten položit život, než aby popřel pravdu.⁶

A kdo by nebyl inspirován životem 2 000 mladých synů Helamana, kteří

učili a svým postojem projevili, že je potřeba se s odvahou řídit učením rodičů a být cudný a čistý?⁷

Snad všechny tyto zprávy z písem završuje příklad Moroniho, který měl odvahu vytrvat ve spravedlivosti až do samotného konce.⁸

I v životě Proroka Josepha Smitha bychom našli bezpočet příkladů odvahy. Jeden z nejdramatičtějších se stal v době, kdy byl Joseph s dalšími bratřimi v řetězech – jen si to představte, byli svázáni řetězy – drženi v nedostavěné chatě v blízkosti soudní budovy v Richmondu ve státě Missouri. Parley P. Pratt, který byl jedním ze zadržovaných, popsal jednu konkrétní noc takto: „Leželi jsme jako by ve spánku, a když odbila půlnoc, naše uši a srdce byly sužovány bolestí, protože jsme

po několik hodin poslouchali oplzlé žerty, ohavné klení, strašlivé rouhání a špinavou řeč svých dozorců.“

Starší Pratt pokračoval:

„Naslouchal jsem tomu, až jsem byl natolik znechucen, šokován, zděšen a natolik naplněn duchem rozhořčené spravedlnosti, že jsem se sotva ovládal, abych nepovstal a strážce ostře nepokáral; ale nic jsem neřekl, ani Josephovi, ani nikomu jinému, ačkoli jsem ležel vedle něj a věděl jsem, že je vzhůru. On náhle povstal a promluvil hromovým hlasem nebo jako řvoucí lev a pronesl, nakolik si vzpomínám, tato slova:

„TICHO! ... Ve jménu Ježíše Krista vás kárám a přikazuji vám, abyste byli zticha; nebudu žít už ani minutu a naslouchat takovým řečem. Přestaňte takto mluvit, jinak vy nebo já OKAMŽITĚ zemřeme!“

Joseph „stál vzpřímeně v ohromující vznešenosti“, jak to popisuje starší Pratt. Byl spoután a neozbrojen, a přesto byl klidný a důstojný. Podíval se na třesoucí se strážce, které se stáhly do rohu místnosti nebo se choulily u jeho nohou. Tito zdánlivě nenapravitelní muži se omluvili a dál již nic neřekli.⁹

Ne všechny skutky odvahy přinášejí takové působivé nebo okamžité výsledky, ale všechny přinášejí duševní klid a vědomí toho, že jsme se postavili za právo a pravdu.

Je nemožné stát zpříma, když člověk zapustí kořeny v tekoucím písku populárních názorů a uznání. Abychom se dokázali pevně a odhodlaně držet toho, o čem víme, že je správné, potřebujeme odvahu Daniela, Abinadiho, Moroniho nebo Josepha Smitha. Ti měli odvahu dělat nikoli to, co bylo snadné, ale to, co bylo správné.

My všichni budeme čelit strachu a obavám, zažijeme výsměch a setkáme se s protivenstvím. Mějme všichni odvahu vzdorovat

společenským kompromisům, odvahu stát za zásadou. Právě odvaha, nikoli kompromis, přináší úsměv Božího schválení. Odvaha se stává hodnotnou a smysluplnou ctností, chápeme-li ji nejen jako ochotu hrdinně zemřít, ale také jako odhodlání správně žít. Zatímco jdeme kupředu a snažíme se žít tak, jak máme, budeme nepochybně získávat pomoc od Pána a můžeme nalézat útěchu v Jeho slovech. Mám rád Jeho slib zaznamenaný v knize Jozue:

„Nenechám tebe samého, aniž tě opustím. ...

Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.“¹⁰

Milovaní bratři, kéž s odvahou svého přesvědčení prohlašujeme s apoštolem Pavlem: „Nestydím [se] za evangelium Kristovo.“¹¹ A kéž se pak s toutéž odvahou řídíme Pavlovou radou: „Buď příkladem věrných v řeči, v [chování], v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“¹²

Katastrofické konflikty přicházejí a odcházejí, ale válka vedená o duši lidí pokračuje bez ustání. Jako zvuk polnice se nese slovo Páně určené

vám, mně a nositelům kněžství, ať jsou kdekoli: „Pročež, necht každý muž se učí povinnostem svým a necht se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, ve vši pílí.“¹³ Pak budeme, jak prohlásil apoštol Petr, „královské kněžstvo“,¹⁴ sjednocené v záměru a obdařené mocí z výsosti.¹⁵

Kéž odsud dnes večer každý odchází s odhodláním a odvahou říci, tak jako Job za stara: „Dokudž dýchati budu, neodložím upřímosti své od sebe.“¹⁶ Aby tomu tak bylo, o to se s pokorou modlím ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána, amen. ■

ODKAZY

1. J. Reuben Clark Jr., *The Charted Course of the Church in Education*, rev. ed. (1994), 7.
2. Robert Louis Stevenson, citován v: Hal Urban, *Choices That Change Lives* (2006), 122.
3. Charles Swindoll, citován v: Hal Urban, *Choices That Change Lives*, 122.
4. Jabari Parker, citován v: „10 Questions“, *Time*, Mar. 17, 2014, 76.
5. Viz Daniel 6.
6. Viz Mosiáš 11:20; 17:20.
7. Viz Alma 53:20–21; 56.
8. Viz Moroni 1–10.
9. Viz *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 210–211.
10. Jozue 1:5, 9.
11. Římanům 1:16.
12. 1. Timoteovi 4:12.
13. Nauka a smlouvy 107:99.
14. 1. Petrova 2:9.
15. Viz Nauka a smlouvy 105:11.
16. Job 27:3, 5.

